

DE BAS MOET KNORREN

EEN MUZIKAAL LEVEN MET HERMAN BROOD
(THE MOANS), CUBY + BLIZZARDS,
LIVIN' BLUES, SOLUTION EN TRACE (1965-1977)

JAAP VAN EIK

DE BAS MOET KNORREN

EEN MUZIKAAL LEVEN MET HERMAN BROOD
(THE MOANS), CUBY + BLIZZARDS,
LIVIN' BLUES, SOLUTION EN TRACE (1965-1977)

Jaap van Eik

Verschenen in de reeks Rock Klassiekers:

Kayak

Focus

The Motions

Elvis Presley

The Beach Boys

Deep Purple

Pink Floyd

David Bowie

Livin' Blues

Black Sabbath

Cream

The Doors

Zappa

Crosby, Stills, Nash & Young

The Band

www.rockklassiekers.nl

Uitgeverij Verbum heeft getracht alle rechthebbenden van beeldmateriaal te achterhalen. Zij die desondanks menen rechten te kunnen doen gelden, kunnen zich tot de uitgever wenden. Enkele foto's van Trace zijn ter beschikking gesteld door Hans van Vuuren van Centertainment. Het stripverhaaltje in hoofdstuk 19 'Ricks voorkeur voor vogels van verschillende pluimage' komt uit het inlegvel bij het album Birds uit 1975. Het is getekend door Rens Benerink.

© 2019 Uitgeverij Verbum en Jaap van Eik

Tweede herziene druk, 2021

Coverfoto © 2019 Henri Terhall. Foto genomen in 1968

bij een concert van C+B in Het Dorp bij Arnhem

Omslagontwerp: Loudmouth te Utrecht

Binnenwerk: Loudmouth en Thijs Gorter

Redactie: Chris van Oostrom

ISBN: 9789493028609

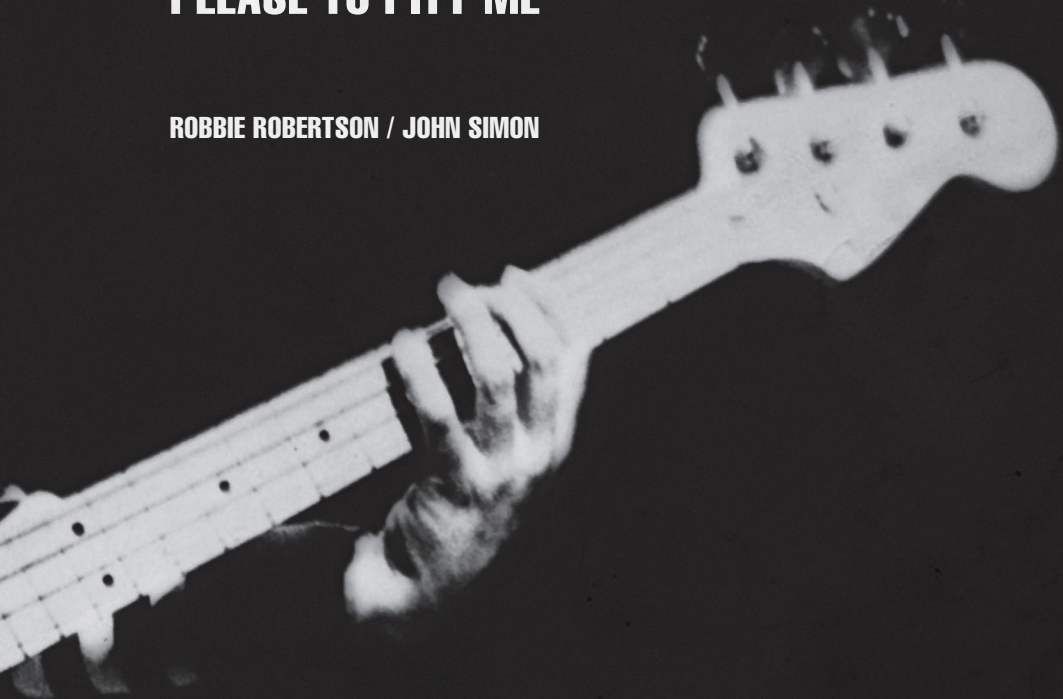
VOORWOORD	4
1. WAT EEN TROPISCHE JEUGD MET JE DOET	10
2. HET BANDJE MET DE ZELFGEMAAKTE GITAREN	24
3. WERELDBEROEMD IN ARNHEM MET THE MOANS	36
4. HERMAN BROOD = CRAIL MOANSBERG = KRELIS KREUNHEUVEL	50
5. MAANDCONTRACTEN IN DUITSLAND	64
6. IDYLLISCHE WADDENKUST, RUZIE IN HET RUHRGEBIED	76
7. TWEE BELOFTEVOLLE BANDS IN ÉÉN JAAR	88
8. GEEN SUPERTRIO, WEL CUBY & THE BLIZZARDS	100
9. BEHOEDZAAM BASSEN IN DE BLIZZARDS-BLUES	112
10. SPELEN MET HET MES TUSSEN DE TANDEN	126
11. ENGELSE SOF, DUITSE TRIOMF, TSJECHISCHE PERIKELEN	140
12. WEG BIJ C+B, TERUG NAAR BLUES DIMENSION	154
13. ISLAND – THE MOTIONS – FOCUS – PANDA	166
14. ROCKEN MET PANDA, STAMPEN MET LIVIN' BLUES	178
15 VAN BOOGIE EN JAZZ NAAR DE SUBTILITEIT VAN SOLUTION	192
16. KLASSIEK MET TWEE VIRTUOZE VAN DER LINDENS	204
17. DE RAZENDSNELLE BASPARTIJEN VAN TRACE	218
18. TRACE IN ZWITSERLAND, DUITSLAND EN GROOT-BRITTANNIË	230
19. RICKS VOORKEUR VOOR VOGELS IN VERSCHILLENDE PLUIMAGE	244
20. VIA CHAIN OF FOOLS EN VITESSE NAAR DE UITGANG	256
21. NASLEEP MET HERMAN BROOD	268
EPILOOG	288
BANDS WAARIN DE BASGITARIST BASTE	291

**DAVY'S ON THE ROAD AGAIN
WEARIN' DIFFERENT CLOTHES AGAIN
DAVY'S TURNIN' HANDOUTS DOWN
TO KEEP HIS POCKETS CLEAN**

**ALL HIS GOODS ARE SOLD AGAIN
HIS WORD'S AS GOOD AS GOLD AGAIN
SAYS IF YOU SEE JEAN NOW ASK HER
PLEASE TO PITY ME**

ROBBIE ROBERTSON / JOHN SIMON

Dit is het verhaal zoals ik het me herinner en beleefd heb. Een plakboek heb ik nooit bijgehouden, laat staan een dagboek. Het komt allemaal uit mijn geheugen, hier en daar aangevuld met informatie uit knipsels die ik in een map bleek te hebben of me op verzoek door mensen werden toegestuurd in de vorm van een fotokopie. Tevens ben ik enkele malen te rade gegaan bij collega's die er destijds bij waren. Zulke gesprekken *triggeren* je als het ware, waardoor je ineens dingen te binnen schieten die je niet meer wist. Telkens was mijn uitgangspunt: niets opschrijven dat ik me zelf niet kan herinneren, hoewel ik me hier en daar enige dichterlijke vrijheid heb gepermitteerd. Op zich kloppen de gebeurtenissen wel, maar voor het dramatische effect staan ze bijvoorbeeld in een andere volgorde.

De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat ik nooit de aandrang heb gevoeld mijn muzikale carrière in boekvorm uit te werken. Mensen die mij kennen, weten het. Een sappig verhaal vertellen, een column schrijven of bepaalde anekdotes gebruiken, oké, maar dat is het dan. Je weet immers niet wat er komt bovendrijven en ach ja, het is allemaal zo lang geleden. Het is vooral de stimulans van diverse kennissen die tot deze onderneming heeft geleid. Mijn eigen schuld trouwens, had ik maar niet tijdens feestjes, kroegavonden en redactievergaderingen op moeten scheppen over mijn belevenissen als basgitarist in vele bekende bands.

Zoals in het eerste hoofdstuk te lezen is, begon het voor mij op een avondse akoestische gitaar. Ik was een eenzame veertienjarige, achtergebleven in een kasteelinternaat omdat mijn ouders in een Zuid-Amerikaans land woonden. Die gitaar veranderde mijn leven. Ik had een vriend gevonden en bewoog per luchtpost hemel en aarde om een eigen instrument te krijgen. Dat lukte me uiteindelijk en via allerlei omwegen werd ik steeds beter. Later schakelde ik over op de basgitaar; goede gitaristen waren er genoeg, goede bassisten veel minder, en zo kon het grote avontuur beginnen. Op de Academie voor Beeldende Kunsten te Arnhem, tegenwoordig voorzien van het voorvoegsel ArteZ, werd de basis gelegd voor een beatband waarin ik samen ging spelen met Herman Brood, Erlend Joséphy, Alan Macfarlane en Alfons Haket. Waar het toe zou leiden, vertelt dit boek.

Mijn dank gaat in eerste instantie uit naar Alfons Haket en Alan Macfarlane. In 2011 zijn we bij elkaar gekomen voor een bijdrage aan het tv-programma

Lola zoekt Brood, waarin dochter Lola Brood de sporen van haar vader naging. We hebben toen de complete bandgeschiedenis doorgesproken en Alan had zijn nauwgezet bijgehouden plakboeken bij zich. Dat is bij mij blijven hangen, hetgeen goed uitkwam toen ik aan dit project begon. Dank tevens aan Erlend Joséphy voor de malle krantenartikelen die hij me mailde en mijn Duitse vriend Klaus Heuschele. Klaus was een dienstplichtig soldaat in de *Bundeswehr* die ons in Nijmegen zag en per se in de Duitse clubs wilde boeken. De contacten met hem deden mijn herinneringen bijkans op hol slaan.

Zeer nuttig was een gesprek met Jan Venhuizen, destijds manager van Cuby + Blizzards, en hetzelfde geldt voor een aangename avond met Ted Oberg inzake mijn korte doch heftige tijd bij Livin' Blues. Wat betreft het boekstaven van deze periode is ook dank verschuldigd aan Loek Dekker, auteur van de biografie *Livin' Blues. Bluesrock met internationale allure*. Hij stuurde me een foto toe aan de hand waarvan ik me herinnerde dat we met C+B in beschonken staat eind 1967 tijdens een gala in Den Haag op de apparatuur van Livin' Blues hebben gespeeld. Drummer Hans Waterman en ik kennen elkaar al een halve eeuw. Met hem heb ik een middag gezellig zitten kletsen over mijn tijd bij Solution, waarover ik tevens contact heb gehad met DJ Vincent van Engelen. Vincent maakte in 1973 enkele dagen van een Britse tournee mee.

Vervolgens heb ik inspiratie gevonden in de columns die ik tussen 2011 en 2013 over mijn muzikantenverleden heb geschreven voor muziektijdschrift *Lust for Life*. Ik wilde er eerst niet aan, doch toenmalig hoofdredacteur Paul Gersen versaaide niet en wist me op subtiële wijze tot actie aan te sporen.

Op het gevaar af mensen te vergeten, dank ik Frans Steensma voor de kopieën van artikelen in *Muziekkrant OOR* over Trace en Chris van Oostrom die me een verhaal eveneens uit *OOR* stuurde over Chain Of Fools – een band uit Waalwijk waar ik kort in heb gespeeld. Van de aanstichters gaat mijn erkentelijkheid in willekeurige volgorde uit naar Tjerk Lammers, Kees Baars, Chris van Oostrom, Gerton van Boom en de collega's Jan van der Plas en Robert Haagsma. Tot slot mijn dankbetuiging aan iemand die niets met de muziekwereld te maken heeft, maar met wie ik vele expedities in ons beider geliefde land Egypte heb ondernomen en hiërogliefen op de muren heb staan ontcijferen. Lex Biesbroek was zo goed mijn eerste versie van het eerste hoofdstuk genadeloos te fileren en mij aldus de juiste richting in te sturen.

Maracaibo, Venezuela, circa 1950.

Een aftandse gitaar met vergane snaren veranderde het leven van een veertienjarige scholier met heimwee. Geboren in Den Haag maar opgegroeid in Venezuela, sleet hij zijn dagen op een kasteelinternaat met slotgracht, van waaruit hij dagelijks naar de middelbare school in de dichtstbijzijnde stad reisde of fietste. In de grote vakanties mocht de prille gitarist met de KLM en vele tussenlandingen naar zijn familie in het Zuid-Amerikaanse land. Daar kwam hij in contact met Amerikaanse leeftijdsgenoten die altijd de nieuwste plaatjes hadden en voor veel inspiratie zorgden. Terug in Nederland bekwaamde Jaap van Eik zich verder in het edele gitaarspel, schakelde na verloop van tijd over op de basgitaar omdat niemand anders het kon of wilde en liep op de Arnhemse Academie voor Beeldende Kunst tegen ene Herman Brood aan. Met drie vrienden vormden ze het beatbandje The Moans dat de Gelderse hoofdstad in vuur en vlam zou zetten. Hiermee begon de woelige loopbaan van een talentvolle basgitarist die van de ene topband naar de andere hopte, avond aan avond optrad in een tijd waarin dat nog kon, met bekende muzikanten samenwerkte, evenveel hoogtepunten als dieptepunten meemaakte, platen opnam, in de media verscheen, in diverse landen op tournee ging en tussendoor merkwaardige avonturen beleefde.

Jaap van Eik is voormalig basgitarist van o.a. Blues Dimension, Cuby + Blizzards, The Motions, Focus, Panda, Livin' Blues, Solution en Trace. Van 1977 tot 2001 was hij hoofdredacteur van het muzikantenblad Music Maker. Sindsdien is hij werkzaam als freelance journalist. Eerder schreef hij boeken over Focus (2013), Deep Purple (2015) en Cream (2018).

Cuby + Blizzards 1968
v.l.n.r. Harry 'Cuby' Muskee,
Eelco Gelling, Jaap van Eik,
Dick Beekman en Herman Brood

